

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 27 грудня 2001 р. N 1751

Київ

Про затвердження Порядку призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України

від 16 березня 2002 року N 343,

від 16 вересня 2002 року N 1391,

від 25 грудня 2002 року N 1951,

від 24 лютого 2003 року N 253,

від 4 вересня 2003 року N 1402,

від 17 грудня 2003 року N 1950,

від 14 квітня 2004 року N 493,

від 25 серпня 2004 року N 1087,

від 21 квітня 2005 року N 315,

від 1 лютого 2006 року N 87,

від 15 березня 2006 року N 311,

від 25 травня 2006 року N 726,

від 1 серпня 2006 року N 1060,

від 1 серпня 2006 року N 1074,

від 17 серпня 2006 року N 1215,

від 11 січня 2007 року N 13,

від 11 липня 2007 року N 900,

від 22 лютого 2008 року N 57,

<http://yurist-online.org/>

від 20 серпня 2008 року N 724
(зміни, внесені пунктами 2 - 6 змін, затверджених постановою
Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2008 року N 724,
набрали чинності з 1 січня 2009 року),
від 4 лютого 2009 року N 59,
від 18 лютого 2009 року N 98,
від 9 вересня 2009 року N 971,
від 30 вересня 2009 року N 1026,
від 23 лютого 2011 року N 155,
від 22 червня 2011 року N 661,
від 10 серпня 2011 року N 849,
від 16 листопада 2011 року N 1167,
від 25 січня 2012 року N 35,
від 1 квітня 2013 року N 256,
від 8 квітня 2013 року N 233,
від 12 лютого 2014 року N 53,
від 25 червня 2014 року N 208,
від 27 серпня 2014 року N 377,
від 30 жовтня 2014 року N 623,
від 4 червня 2015 року N 355

Додатково див. оголошення
("Офіційний вісник України", N 45, 25 червня 2010 р.),
ухвалу Окружного адміністративного суду міста Києва
від 22 листопада 2010 року,
ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду
від 12 січня 2011 року,
оголошення
("Офіційний вісник України", N 70, 19 вересня 2011 р.),
ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду

від 1 березня 2012 року

На виконання статті 1 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми (додається).
2. Державному комітету статистики за поданням Міністерства праці та соціальної політики затвердити до 1 червня 2002 р. форму річної звітності щодо надання державної допомоги сім'ям з дітьми.
3. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 27 травня 1999 р. N 915 "Про розміри державної допомоги сім'ям з дітьми у другому півріччі 1999 року" (Офіційний вісник України, 1999 р., N 22, ст. 1002);

постанову Кабінету Міністрів України від 24 січня 2000 р. N 122 "Про продовження терміну дії постанови Кабінету Міністрів України від 27 травня 1999 р. N 915" (Офіційний вісник України, 2000 р., N 4, ст. 116);

постанову Кабінету Міністрів України від 12 січня 2001 р. N 14 "Про розміри державної допомоги сім'ям з дітьми у 2001 році" (Офіційний вісник України, 2001 р., N 3, ст. 68).

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2002 року.

Прем'єр-міністр України

А. КІНАХ

Інд. 28

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 27 грудня 2001 р. N 1751

ПОРЯДОК

призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми

(У тексті Порядку слова "державна служба зайнятості" в усіх відмінках і формах числа замінено словами "центр зайнятості" у відповідному відмінку і числі згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 16 березня 2002 року N 343)

(У тексті Порядку слова "Прикордонні війська" в усіх відмінках замінено словами "Державна прикордонна служба" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2003 року N 1402)

(У тексті Порядку слово "усиновитель" в усіх відмінках і формах числа замінено словом "усиновлювач" у відповідному відмінку і числі згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 4 лютого 2009 року N 59)

(У тексті Порядку слово "Мінпраці" замінено словом "Мінсоцполітики" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25 січня 2012 року N 35)

(У тексті Порядку слово "термін" замінено словом "строк" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2013 року N 256)

(Текст Порядку після слів "органів внутрішніх справ" доповнено словом ", Держспецв'язку" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 12 лютого 2014 року N 53)

(У тексті Порядку слова "орган праці та соціального захисту" в усіх відмінках і формах числа замінено словами "орган соціального захисту" у відповідному відмінку і числі згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25 червня 2014 року N 208)

Загальні положення

1. Цей Порядок визначає умови призначення і виплати таких видів державної допомоги сім'ям з дітьми, передбачених Законом України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми":

1) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами (пункти 3 - 9 цього Порядку);

2) допомога при народженні дитини (пункти 10 - 16 цього Порядку);

(підпункт 2 пункту 1 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 р. N 57)

3) підпункт 3 пункту 1 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

4) допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування (пункти 25 - 32 цього Порядку);

(підпункт 4 пункту 1 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 р. N 57)

5) допомога на дітей одиницям матерям (пункти 33 - 38 цього Порядку);

(підпункт 5 пункту 1 в редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951)

6) допомога при усиновленні дитини (пункти 39 - 42 цього Порядку).

(пункт 1 доповнено підпунктом 6 згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

2. Державна допомога сім'ям з дітьми призначається і виплачується:

громадянам України;

іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особам, яких визнано в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту і мають право на державну допомогу на умовах, передбачених Законом України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми", іншими законами або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

(абзац третій пункту 2 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

У разі коли міжнародним договором України передбачено інші правила, ніж ті, що містяться у Законі України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми", застосовуються правила, встановлені договором.

Призначення і виплата державної допомоги сім'ям з дітьми здійснюються управліннями праці та соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, структурними підрозділами з питань соціального захисту населення виконавчих органів міських, районних у містах (у разі створення) рад (далі - органи соціального захисту населення).

(пункт 2 доповнено абзацом згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами

3. Відповідно до статті 7 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" право на державну допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами мають вагітні жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, а саме:

жінки з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, Держспецзв'язку та Державної кримінально-виконавчої служби;

(абзац другий пункту 3 із змінами, внесеними згідно з

постановами Кабінету Міністрів України від 25.05.2006 р. N 726,

від 01.08.2006 р. N 1074)

жінки, звільнені з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації незалежно від форми власності за умови, що вагітна жінка була звільнена з роботи не раніше ніж за шість місяців до набуття права на одержання допомоги;

жінки, зареєстровані в центрі зайнятості як безробітні;

аспірантки, докторантки, клінічні ординатори, студентки вищих навчальних закладів I - IV рівня акредитації та професійно-технічних навчальних закладів;

непрацюючі жінки;

жінки, зареєстровані як суб'єкти підприємницької діяльності, які не сплачують страхові внески до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

(пункт 3 доповнено абзацом згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 11.07.2007 р. N 900)

4. Підставою для призначення допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами є видана лікувально-профілактичним закладом довідка встановленого зразка, заява матері, що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики, а також довідка:

(абзац перший пункту 4 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951)

1) з основного місця служби, навчання про те, що жінка служить, навчається;

2) ліквідаційної комісії про те, що жінка звільнена з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації;

3) центру зайнятості про те, що жінка зареєстрована в центрі зайнятості як безробітна;

4) підпункт 4 пункту 4 виключено

(підпункт 4 пункту 4 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 16.03.2002 р. N 343,

виключено згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 01.08.2006 р. N 1060)

5) Пенсійного фонду України про те, що жінка, яка є фізичною особою - підприємцем, перебуває (не перебуває) на обліку в органах Пенсійного фонду України та не бере участь на добровільних засадах у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням.

(пункт 4 доповнено підпунктом 5 згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 р. N 57,

підпункт 5 пункту 4 у редакції постанови

Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 р. N 661)

Особи, які усиновили чи взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, подають рішення про усиновлення чи встановлення опіки.

5. Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається:

1) якщо звернення за нею надійшло не пізніше ніж через шість місяців з дня закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, і виплачується жінкам за весь період відпустки, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей - 70) календарних днів після пологів. Жінкам, віднесеним до 1 - 4 категорії осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 - до пологів і 90 - після пологів). Допомога обчислюється сумарно та призначається жінкам у повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів.

У разі ускладнених пологів зазначена допомога донараховується на підставі довідки встановленого зразка, виданої лікувально-профілактичним закладом.

(абзац другий підпункту 1 пункту 5 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950)

У разі народження мертвої дитини допомога у зв'язку з вагітністю та пологами виплачується на загальних підставах, а у разі викидня - не виплачується;

2) особам, які усиновили чи взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, допомога призначається за період з дня усиновлення чи встановлення опіки і до закінчення 56 календарних днів (70 календарних днів у разі одночасного усиновлення чи встановлення опіки над двома і більше дітьми, 90 календарних днів - для жінок, віднесених до 1 - 4 категорії осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи).

6. Пункт 6 виключено

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

7. Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається:

1) жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, Держспецзв'язку та Державної кримінально-виконавчої служби - у розмірі 100 відсотків грошового забезпечення;

(підпункт 1 пункту 7 із змінами, внесеними згідно з

постановами Кабінету Міністрів України від 25.05.2006 р. N 726,

від 01.08.2006 р. N 1074)

2) жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації - у розмірі 100 відсотків середньомісячного доходу. Середня заробітна плата, з якої нараховується допомога, обчислюється згідно з Порядком обчислення середньої заробітної плати, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 р. N 100 (ЗП України, 1995 р., N 4, ст. 111, N 7, ст. 188; Офіційний вісник України, 1997 р., число 8, с. 196; 1999 р., N 31, ст. 1616; 2001 р., N 40, ст. 1802);

3) жінкам, зареєстрованим у центрі зайнятості як безробітні - у розмірі 100 відсотків мінімального розміру допомоги по безробіттю;

4) аспіранткам, докторанткам, клінічним ординаторам, студенткам вищих навчальних закладів I - IV рівня акредитації та професійно-технічних навчальних закладів - у розмірі місячної стипендії. Жінка, яка продовжує навчання, має право на виплату стипендії або допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами за її вибором. При цьому допомога призначається з дня припинення виплати стипендії по день закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами.

(абзац перший підпункту 4 пункту 7 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950)

Розмір допомоги у випадках, передбачених підпунктами 1 - 4 цього пункту, встановлюється шляхом множення середньоденного доходу на кількість календарних днів тривалості відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, але не менш як 25 відсотків розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи з розрахунку на місяць;

5) непрацюючим жінкам та жінкам, зареєстрованим як суб'єкти підприємницької діяльності, - у розмірі 25 відсотків розміру прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатної особи, з розрахунку на місяць.

(підпункт 5 пункту 7 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 11.07.2007 р. N 900)

8. Покриття витрат на виплату допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами:

жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, Держспецзв'язку та Державної кримінально-виконавчої служби здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, передбачених на ці цілі Збройними Силами та іншим військовим формуванням, органам внутрішніх справ, Адміністрації Держспецзв'язку, Державній кримінально-виконавчій службі;

(абзац другий пункту 8 із змінами, внесеними згідно з

постановами Кабінету Міністрів України від 16.03.2002 р. N 343,

від 25.05.2006 р. N 726,

від 01.08.2006 р. N 1074,

від 12.02.2014 р. N 53)

абзац третій пункту 8 втратив чинність

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 16.03.2002 р. N 343)

іншим категоріям жінок здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

9. Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, Держспецзв'язку та Державної кримінально-виконавчої служби призначається і виплачується за місцем основної служби.

(абзац перший пункту 9 із змінами, внесеними згідно з

постановами Кабінету Міністрів України від 25.05.2006 р. N 726,

від 01.08.2006 р. N 1074)

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації, зареєстрованим у центрі зайнятості як безробітні, аспіранткам, докторанткам, клінічним ординаторам, студенткам вищих навчальних закладів I - IV рівня акредитації та професійно-технічних навчальних закладів і непрацюючим жінкам державна допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається і виплачується органами соціального захисту населення за місцем проживання. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про неодержання зазначеної допомоги в органах соціального захисту населення за місцем реєстрації.

(абзац другий пункту 9 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950)

Допомога при народженні дитини

(У назві і тексті розділу слово "одноразова" в усіх відмінках виключено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 року N 57)

10. Допомога при народженні дитини надається одному з батьків дитини, опікуну, які постійно проживають разом з дитиною, з метою створення належних умов для її повноцінного утримання та виховання.

(пункт 10 в редакції постанов Кабінету

Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,

від 22.02.2008 р. N 57,

із змінами, внесеними згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

11. Для призначення допомоги при народженні дитини органу соціального захисту населення за умови пред'явлення паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, подається:

1) заява одного з батьків (опікуна), з яким постійно проживає дитина, що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

(абзац другий пункту 11 у редакції постанови

Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

2) копія свідоцтва про народження дитини (з пред'явленням оригіналу).

Особи, що звернулися за призначенням допомоги при народженні другої дитини або наступних дітей (народжених до 30 червня 2014 р.), подають копії свідоцтв про народження кожної дитини, яка враховується під час визначення розміру допомоги.

Опікуни подають, крім зазначених документів, копію рішення про встановлення опіки.

Жінки, які мають зареєстроване місце проживання на території України і народили дитину під час тимчасового перебування за межами України, подають видані компетентними органами країни перебування і легалізовані в установленому порядку документи, що засвідчують народження дитини, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

У разі звернення одного з батьків дитини (опікуна) за призначенням допомоги при народженні дитини орган соціального захисту населення за місцем проживання одного з батьків (опікуна), з яким постійно проживає дитина, має право отримувати від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій відомості, необхідні для призначення допомоги при народженні дитини.

(абзац сьомий пункту 11 у редакції постанови

Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

У разі народження дитини під час перебування жінки в слідчому ізоляторі або установі виконання покарань адміністрація ізолятора або установи у десятиденний строк після отримання заяви матері про призначення допомоги при народженні дитини подає її заяву і копію свідоцтва про народження дитини органу соціального захисту населення.

Допомога при народженні дитини в разі її смерті виплачується на підставі копії свідоцтва про народження дитини або витягу з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження дитини та копії свідоцтва про смерть.

Абзац десятий пункту 11 виключено

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

Абзац одинадцятий пункту 11 виключено

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

Абзац дванадцятий пункту 11 виключено

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

Абзац тринадцятий пункту 11 виключено

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

Абзац чотирнадцятий пункту 11 виключено

(згідно з постановою Кабінету

Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

(пункт 11 із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951,

від 17.12.2003 р. N 1950,

від 14.04.2004 р. N 493,

від 21.04.2005 р. N 315,

від 01.08.2006 р. N 1060,

від 11.07.2007 р. N 900,

у редакції постанови Кабінету Міністрів

України від 22.02.2008 р. N 57,

із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59,

від 30.09.2009 р. N 1026,

від 01.04.2013 р. N 256,

у редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

12. Допомога при народженні дитини призначається за умови, що звернення за її призначенням надійшло не пізніше ніж через 12 календарних місяців після народження дитини.

(абзац перший пункту 12 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

У разі народження мертвої дитини допомога при народженні дитини не призначається.

(пункт 12 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. N 493, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 р. N 57)

13. Допомога при народженні дитини надається у розмірі, встановленому на дату народження дитини.

Допомога при народженні дитини, яка народилася після 31 грудня 2007 р., надається у розмірі 12240 гривень - на першу дитину, 25000 гривень - на другу дитину, 50000 гривень - на третю і наступну дитину. Виплата допомоги здійснюється одноразово при народженні першої дитини в сумі 4800 гривень, другої дитини - 4840 гривень, третьої та наступної дитини - 5000 гривень, решта суми на першу дитину виплачується протягом наступних 12 місяців (620 гривень щомісяця), на другу дитину - 24 місяців (840 гривень щомісяця), на третю і наступну дитину - 36 місяців (1250 гривень щомісяця) рівними частинами.

Допомога при народженні дитини, яка народилася після 31 грудня 2010 р., надається у сумі, кратній 22 розмірам прожиткового мінімуму, - на першу дитину; кратній 45 розмірам прожиткового мінімуму, - на другу дитину; кратній 90 розмірам прожиткового мінімуму, - на третю і кожен наступну дитину. Виплата допомоги здійснюється одноразово у дев'ятикратному розмірі прожиткового мінімуму при народженні дитини, решта суми допомоги на першу дитину виплачується протягом наступних 12 місяців, на другу дитину - 24 місяців, на третю і кожен наступну дитину - 36 місяців рівними частинами.

(пункт 13 доповнено новим абзацом третім згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р. N 155)

Допомога при народженні дитини, яка народилася після 8 квітня 2011 р., надається в сумі, кратній 30 розмірам прожиткового мінімуму, - на першу дитину; кратній 60 розмірам прожиткового мінімуму, - на другу дитину; кратній 120 розмірам прожиткового мінімуму, - на третю і кожен наступну дитину. Виплата допомоги здійснюється одноразово у десятикратному розмірі прожиткового мінімуму при народженні дитини, решта суми допомоги на першу дитину

виплачується протягом 24 місяців, на другу дитину - 48 місяців, на третю і кожен наступну дитину - 72 місяців рівними частинами.

(пункт 13 доповнено новим абзацом четвертим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 р. N 661, у зв'язку з цим абзаци четвертий - двадцять восьмий вважати відповідно абзацами п'ятим - двадцять дев'ятим)

При цьому така допомога надається у розмірах прожиткового мінімуму для дітей віком до шести років, встановленого на день народження дитини.

(пункт 13 доповнено новим абзацом п'ятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р. N 155, у зв'язку з цим абзаци третій - двадцять шостий вважати відповідно абзацами п'ятим - двадцять восьмим)

Розмір та строк виплати допомоги, яка призначається одному з батьків дитини (народженої до 30 червня 2014 р.), визначається з урахуванням кількості живонароджених та усиновлених дітей (враховуючи померлих), які до народження дитини перебували на утриманні особи, якій призначається допомога, її чоловіка (дружини), крім дітей, від виховання яких зазначена особа (її чоловік, дружина) відмовилась, а також дітей, які передані на виховання іншій особі, та повнолітньої дочки (повнолітнього сина) чоловіка, які не були усиновлені дружиною. У разі народження двійні або більшої кількості дітей кожна дитина з їх числа вважається наступною.

(абзац шостий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Допомога при народженні дитини, яка народилася після 30 червня 2014 р., надається у розмірі 41280 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово у сумі 10320 гривень, решта суми допомоги виплачується протягом наступних 36 місяців рівними частинами.

(пункт 13 доповнено новим абзацом сьомим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Особам, які на 30 червня 2014 р. мали право на отримання допомоги при народженні (усиновленні) дитини у розмірі, встановленому на першу дитину, після досягнення дитиною двох років на наступні 12 місяців призначається щомісячна допомога у розмірі 130 гривень.

У разі працевлаштування отримувача допомоги або виходу на роботу виплата допомоги у розмірі 130 гривень припиняється.

(пункт 13 доповнено новим абзацом восьмим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208, у зв'язку з цим абзаци сьомий - тридцять сьомий вважати відповідно абзацами дев'ятим - тридцять дев'ятим, абзац восьмий пункту 13 замінено абзацами восьмим та дев'ятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355, у зв'язку з цим абзаци дев'ятий - тридцять дев'ятий вважати відповідно абзацами десятим - сороковим)

Допомога при народженні дитини призначається опікуну на кожну взяту під опіку дитину у розмірі, встановленому при народженні дитини.

(абзац десятий пункту 13 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59, із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Якщо допомога при народженні дитини вже була призначена до моменту встановлення опіки, виплата допомоги опікуну продовжується у такому самому розмірі.

(абзац одинадцятий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

У разі влаштування дитини до дитячого закладу на повне державне утримання допомога призначається і виплачується у розмірі, встановленому при народженні дитини, шляхом

перерахування коштів на відкритий в установі уповноваженого банку рахунок дитини в порядку, затвердженому Мінсоцполітики, Мінфіном, МОЗ, МОНмолодьспортом.

(абзац дванадцятий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 25.01.2012 р. N 35, від 25.06.2014 р. N 208)

У разі перебування дитини разом з матір'ю в слідчому ізоляторі або установі виконання покарань допомога призначається і виплачується шляхом перерахування на відкритий у банківській установі вкладний (депозитний) рахунок дитини на підставі звернення адміністрації слідчого ізолятора або установи виконання покарань за умови, що звернення за її призначенням надійшло не пізніше ніж через 12 календарних місяців після народження дитини.

(пункт 13 доповнено новим абзацом тринадцятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256, абзац тринадцятий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Вкладні (депозитні) рахунки на ім'я дітей відкриваються адміністрацією слідчого ізолятора або установи виконання покарань у банківських установах відповідно до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземній валютах, затвердженої постановою Правління Національного банку від 12 листопада 2003 р. N 492, зареєстрованої у Мін'юсті 17 грудня 2003 р. за N 1172/8493.

(пункт 13 доповнено новим абзацом чотирнадцятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256)

Кошти, що зберігаються на рахунку такої дитини в банківській установі, можуть бути використані для створення належних умов для утримання та виховання дитини в порядку, визначеному законодавством:

(пункт 13 доповнено новим абзацом п'ятнадцятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256)

матір'ю дитини - у разі звільнення її із слідчого ізолятора або установи виконання покарань за умови перебування дитини разом з матір'ю;

(пункт 13 доповнено новим абзацом шістнадцятим згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256)

батьком дитини чи опікуном, які забрали з відповідної установи дитину, на яку відкрито вкладний (депозитний) рахунок в банківській установі, на який перераховано допомогу при народженні дитини;

(пункт 13 доповнено новим абзацом сімнадцятим згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256)

дитиною після досягнення повноліття - у разі, коли кошти не були використані одним з батьків або опікуном.

(пункт 13 доповнено новим абзацом вісімнадцятим згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256,

у зв'язку з цим абзаци вісімнадцятий - тридцять дев'ятий

вважати відповідно абзацами дев'ятнадцятим - сороковим)

Виплата допомоги припиняється у разі:

позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;

відмови отримувача допомоги від виховання дитини;

нецільового використання коштів і незабезпечення отримувачем допомоги належних умов для повноцінного утримання та виховання дитини;

відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;

тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання, крім дітей, які народилися під час перебування матері в слідчому ізоляторі або установі виконання покарань за умови перебування дитини разом з матір'ю;

(абзац двадцять четвертий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256)

припинення опіки або звільнення опікуна від його повноважень щодо конкретної дитини;

(абзац двадцять п'ятий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р. N 155)

перебування отримувача допомоги у місцях позбавлення волі за рішенням суду;

усиновлення дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування;

(абзац двадцять сьомий пункту 13 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

смерті дитини;

(абзац двадцять восьмий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2009 р. N 1026)

смерті отримувача допомоги;

(пункт 13 доповнено новим абзацом двадцять дев'ятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2009 р. N 1026, у зв'язку з цим абзаци двадцять дев'ятий - тридцять дев'ятий вважати відповідно абзацами тридцятим - сороковим)

виникнення інших обставин.

Виплата допомоги припиняється з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли зазначені обставини, за рішенням органу, який призначив допомогу.

У випадках, передбачених абзацами двадцятим - двадцять сьомим цього пункту, виплата допомоги припиняється на підставі пропозицій центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

(абзац тридцять другий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р. N 155,
від 22.06.2011 р. N 661,
від 01.04.2013 р. N 256,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 30.10.2014 р. N 623,
із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

Виплата допомоги поновлюється у випадках, передбачених абзацами двадцятим - двадцять сьомим, двадцять дев'ятим і тридцятим цього пункту, у разі, коли особа, що фактично здійснює догляд за дитиною (один з батьків дитини, опікун), звернулася протягом дванадцяти місяців після припинення виплати допомоги до органу, що призначив допомогу, з письмовою заявою.

(абзац тридцять третій пункту 13 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59,
від 30.09.2009 р. N 1026,
від 23.02.2011 р. N 155,
від 22.06.2011 р. N 661,
від 01.04.2013 р. N 256,
від 30.10.2014 р. N 623,
від 04.06.2015 р. N 355)

У разі влаштування дитини до дитячого закладу на повне державне утримання виплата раніше призначеної допомоги поновлюється органами соціального захисту населення шляхом перерахування коштів на відкритий в установі уповноваженого банку рахунок дитини.

Контроль за цільовим використанням допомоги і створенням належних умов для повноцінного утримання та виховання дітей здійснюється центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді шляхом проведення вибіркового обстеження окремих сімей.

(абзац тридцять п'ятий пункту 13 у редакції постанови

Кабінету Міністрів України від 30.10.2014 р. N 623)

У разі встановлення факту нецільового використання коштів зазначені органи подають керівнику органу, що призначив допомогу, пропозиції щодо припинення її виплати.

Державні органи реєстрації актів цивільного стану протягом 10 днів після реєстрації смерті дитини подають органам соціального захисту населення відповідні відомості за формою, встановленою законодавством.

У разі перебування дитини, на яку відкрито вкладний (депозитний) рахунок в банківській установі, на який перераховано допомогу при народженні дитини, разом з матір'ю в слідчому ізоляторі або установі виконання покарань адміністрація ізолятора або установи повідомляє органу, що призначив допомогу, про умови утримання та виховання дитини.

(пункт 13 доповнено новим абзацом тридцять восьмим згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256,

у зв'язку з цим абзац тридцять восьмий

вважати абзацом тридцять дев'ятим)

У разі невідвідування матір'ю (батьком, опікуном) дільничного лікаря-педіатра (сімейного лікаря), під наглядом якого перебуває дитина віком до одного року, адміністрація лікувально-профілактичного закладу повідомляє про це орган соціального захисту населення за місцем проживання дитини.

(абзац тридцять дев'ятий пункту 13 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

(пункт 13 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951, від 17.12.2003 р. N 1950, від 21.04.2005 р. N 315, від 15.03.2006 р. N 311, від 11.01.2007 р. N 13, від 11.07.2007 р. N 900, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 р. N 57)

Абзац сороковий пункту 13 виключено

(пункт 13 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 р. N 256, абзац сороковий пункту 13 виключено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

14. Допомога при народженні дитини, не одержана через смерть одного з батьків, якому ця допомога була призначена, виплачується матері (батьку, опікуну) за умови звернення за нею не пізніше ніж через 12 місяців після смерті отримувача допомоги.

(пункт 14 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315, від 22.02.2008 р. N 57, від 04.02.2009 р. N 59)

15. Одному з батьків дитини (опікуну) допомога при народженні дитини призначається і виплачується органами соціального захисту населення за місцем їх реєстрації. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про неодержання зазначеної допомоги в органах соціального захисту населення за місцем реєстрації.

(абзац перший пункту 15 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951,
від 22.02.2008 р. N 57,
від 04.02.2009 р. N 59)

Абзац другий пункту 15 виключено

(абзац другий пункту 15 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950,
виключено згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 11.07.2007 р. N 900)

16. Покриття витрат на виплату допомоги при народженні дитини (в тому числі
військовослужбовцям) здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у вигляді субвенцій
до місцевих бюджетів.

Розділ виключено

(Розділ із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 16.03.2002 р. N 343,
від 25.12.2002 р. N 1951,
від 17.12.2003 р. N 1950,
від 01.08.2006 р. N 1060,
від 15.03.2006 р. N 311,
від 11.01.2007 р. N 13,
від 11.07.2007 р. N 900,
від 22.02.2008 р. N 57,
від 09.09.2009 р. N 971,
від 30.09.2009 р. N 1026,
від 22.06.2011 р. N 661,
від 10.08.2011 р. N 849,

від 08.04.2013 р. N 233,

виключено згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

(У назві і тексті розділу слова "які перебувають під опікою чи піклуванням" замінено словами "над якими встановлено опіку чи піклування" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 року N 57)

25. Відповідно до статті 16 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається особам, визначеним в установленому порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які внаслідок смерті батьків, позбавлення їх батьківських прав, хвороби батьків чи з інших причин залишилися без батьківського піклування та відповідно до законодавства набули статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування.

(абзац перший пункту 25 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, не призначається у разі перебування дитини на повному державному утриманні.

Якщо дитина, яка перебуває на повному державному утриманні, під час літніх канікул перебуває вдома з опікуном чи піклувальником, зазначена допомога призначається за повні місяці перебування дитини вдома на підставі довідки навчального закладу про те, що дитина в цей час не перебувала на повному державному утриманні.

(абзац третій пункту 25 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. N 493)

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування і є вихованцями дитячих навчальних закладів, що фінансуються не за рахунок бюджетних коштів, призначається на загальних підставах.

(пункт 25 доповнено абзацом четвертим згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 р. N 1087)

26. Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається в розмірі, що становить два прожиткових мінімуми для дитини відповідного віку.

У разі коли на дитину виплачуються призначені в установленому порядку пенсія, аліменти, стипендія, державна допомога (крім державної соціальної допомоги, що виплачується на дітей-інвалідів відповідно до законодавства), розмір допомоги на дитину, над якою встановлено опіку чи піклування, визначається як різниця між двома прожитковими мінімумами для дитини відповідного віку та розміром призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги. Розмір призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги враховується як середньомісячний розмір зазначених виплат, одержаних на дитину за попередні шість календарних місяців.

(абзац другий пункту 26 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 27.08.2014 р. N 377)

У разі передачі дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, під опіку чи піклування або влаштування в дитячий будинок сімейного типу, прийомну сім'ю до розрахунку розміру допомоги на таку дитину не включається розмір призначеної державної соціальної допомоги на дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

(пункт 26 доповнено новим абзацом третім згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 р. N 661,

у зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим)

У разі коли для дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, аліменти (за відсутності осіб, що за законом зобов'язані їх утримувати), пенсія, стипендія, державна допомога за попередні шість календарних місяців не нараховувалися, зазначена допомога призначається у розмірі двох прожиткових мінімумів для дитини відповідного віку.

(пункт 26 із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 р. N 1087,

від 01.02.2006 р. N 87,

у редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

27. Для одержання допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, органу соціального захисту населення подаються такі документи:

1) заява опікуна чи піклувальника про призначення допомоги, що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) копія рішення органу опіки та піклування або суду про встановлення опіки чи піклування над дитиною-сиротою або дитиною, позбавленою батьківського піклування;

(підпункт 2 пункту 27 у редакції постанови

Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

3) копія свідоцтва про народження дитини;

4) довідка з місця проживання заявника про склад сім'ї (для дітей, над якими встановлено опіку чи піклування і є вихованцями дитячих навчальних закладів, що фінансуються не за рахунок бюджетних коштів, - видана органом реєстрації довідка, у якій зазначаються статус дитячого навчального закладу і за які кошти він фінансується, а також підтверджується факт перебування у ньому дітей);

(підпункт 4 пункту 27 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 р. N 1087)

5) довідки про місячні розміри пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги, що одержує на дитину опікун чи піклувальник (у разі одержання пенсії на дитину органи соціального захисту населення використовують відомості про розмір пенсії, що надійшли від органів Пенсійного фонду України на електронних носіях інформації);

(підпункт 5 пункту 27 у редакції постанови

Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

б) медичний висновок про дитину-інваліда віком до 18 років, виданий в установленому МОЗ порядку.

(пункт 27 доповнено підпунктом б згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 27.08.2014 р. N 377)

Якщо опікун чи піклувальник проживає за місцем проживання дитини, над якою встановлено опіку чи піклування, подається довідка, видана органом соціального захисту населення за місцем реєстрації опікуна чи піклувальника про те, що він не перебуває на обліку як одержувач допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, і не одержує зазначеної допомоги.

(абзац другий пункту 27 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951)

У разі коли батьки, місце перебування яких відоме, не сплачують аліменти, орган соціального захисту населення призначає допомогу без урахування їх суми. При цьому зазначений орган протягом десяти днів після подання опікуном, піклувальником заяви про призначення допомоги повідомляє про неотримання аліментів службу у справах дітей.

(пункт 27 доповнено абзацом згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

28. Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається на шість місяців. Питання про продовження виплати допомоги вирішується на підставі заяви та довідок про місячні розміри пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги, що одержує опікун чи піклувальник на дитину.

(пункт 28 із змінами, внесеними згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

29. Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається з місяця, в якому була подана заява з усіма необхідними документами, та виплачується щомісяця до моменту досягнення дитиною 18-річного віку включно.

30. Підставою для припинення виплати допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, є:

звільнення від виконання обов'язків опікуна чи піклувальника;

працевлаштування або взяття шлюбу дитиною до досягнення нею 18-річного віку;

усиновлення дитини, передача дитини батькам;

(пункт 30 доповнено новим абзацом четвертим згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724,

у зв'язку з цим абзаци четвертий - шостий вважати

відповідно абзацами п'ятим - сьомим)

досягнення дитиною 18-річного віку;

надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності, якщо вона записана матір'ю або батьком дитини.

(пункт 30 доповнено новим абзацом шостим згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2009 р. N 1026,

у зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати

відповідно абзацами сьомим і восьмим)

У разі виникнення обставин, внаслідок яких може бути припинена виплата зазначеної допомоги, її одержувачі, служба у справах дітей, виконавчий комітет сільської (селищної) ради зобов'язані у десятиденний строк повідомити про це органи соціального захисту населення, які виплачують допомогу.

(абзац сьомий пункту 30 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2008 р. N 724)

Виплата допомоги припиняється за рішенням органу соціального захисту населення з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли відповідні обставини.

31. Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається та виплачується органами соціального захисту населення за місцем проживання опікуна чи піклувальника або дитини.

32. Покриття витрат на виплату допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

Допомога на дітей одиницям матерям

33. Відповідно до статті 18 1 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми", право на допомогу на дітей одиницям матерям мають одиниці матері (які не перебувають у шлюбі), одиниці усиновлювачі, якщо у свідоцтві про народження дитини або документі про народження дитини, виданому компетентними органами іноземної держави, за умови його легалізації в установленому законодавством порядку (рішенні про усиновлення дитини) відсутній запис про батька (матір) або запис про батька (матір) проведено в установленому порядку органом державної реєстрації актів цивільного стану за вказівкою матері (батька, усиновлювача) дитини.

(абзац перший пункту 33 у редакції постанов

Кабінету Міністрів України від 15.03.2006 р. N 311,

від 16.11.2011 р. N 1167)

Право на допомогу на дітей одиницям матерям (батькам) має мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію.

(абзац другий пункту 33 в редакції постанов

Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,

від 16.11.2011 р. N 1167)

Якщо одиниця мати, одиницям усиновлювач, мати (батько) у разі смерті одного з батьків зареєстрували шлюб, за ними зберігається право на отримання допомоги на дітей, які народилися чи були усиновлені до шлюбу, якщо такі діти не були усиновлені чоловіком (дружиною).

(абзац третій пункту 33 в редакції постанов

Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,
від 16.11.2011 р. N 1167)

Жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей, право на одержання допомоги, встановленої на дітей одиноким матерям, не має. При реєстрації цієї жінкою шлюбу з особою, яка є батьком її дітей, допомога на дітей, народжених від цієї особи, не призначається.

Допомога на дітей одиноким матерям не призначається у разі перебування дитини на повному державному утриманні.

Якщо дитина, яка перебуває на утриманні в інтернатному закладі за рахунок держави, під час літніх канікул перебуває вдома, зазначена допомога призначається за повні місяці перебування дитини вдома на підставі довідки навчального закладу про те, що дитина в цей час не перебувала на утриманні в інтернатному закладі за рахунок держави.

(абзац шостий пункту 33 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. N 493,
від 21.04.2005 р. N 315)

Допомога на дітей одиноким матерям призначається незалежно від одержання на дітей інших видів допомоги.

Абзац восьмий пункту 33 виключено

(пункт 33 доповнено абзацом восьмим згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950,
абзац восьмий пункту 33 виключено згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 01.02.2006 р. N 87)

Абзац дев'ятий пункту 33 виключено

(пункт 33 доповнено абзацом дев'ятим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950, абзац дев'ятий пункту 33 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315, виключено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.02.2006 р. N 87)

34. Допомога на дітей одиницям матерям, одиницям усиновлювачам, матерям (батькам) у разі смерті одного з батьків, які мають дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I - IV рівня акредитації, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менш як 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

(абзац перший пункту 34 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 01.08.2006 р. N 1060, із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 р. N 1167)

Середньомісячний сукупний дохід сім'ї визначається згідно з Методикою обчислення сукупного доходу сім'ї для всіх видів соціальної допомоги на підставі довідки про доходи і декларації про доходи та майновий стан осіб, що звернулися за призначенням усіх видів соціальної допомоги. До складу сім'ї особи, що звертається за призначенням зазначеної допомоги, включаються чоловік (дружина); рідні, усиновлені та підопічні діти віком до 18 років, а також діти віком до 23 років, які навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I - IV рівня акредитації і не мають власних сімей незалежно від місця проживання або реєстрації; неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства I та II групи або інвалідами I групи і проживають разом з батьками; непрацездатні батьки чоловіка та дружини, які проживають разом з ними і перебувають на їх утриманні у зв'язку з відсутністю власних доходів; жінка та чоловік, які проживають однією сім'єю, не перебувають у шлюбі, але мають спільних дітей. До складу сім'ї не включаються особи, які перебувають на повному державному утриманні.

(абзац другий пункту 34 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 15.03.2006 р. N 311, від 22.06.2011 р. N 661)

Зазначена допомога призначається на кожную дитину.

(абзаци перший та другий пункту 34 замінено абзацами першим - третім згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315, у зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим)

Розмір допомоги перераховується з дня досягнення дитиною відповідного віку без звернення одержувача допомоги до органу соціального захисту населення.

Розмір допомоги, яка надається з урахуванням доходів сім'ї, може бути перерахований з місяця подання отримувачем допомоги заяви до закінчення строку її призначення.

(пункт 34 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2009 р. N 1026)

35. Для призначення допомоги на дітей одиницями матерям до органу соціального захисту населення подаються такі документи:

(абзац перший пункту 35 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315)

1) заява про призначення допомоги, що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про державну реєстрацію народження дитини, виданий відділом державної реєстрації актів цивільного стану, або довідка про народження, видана виконавчим органом сільської, селищної, міської (крім міст обласного значення) рад, із зазначенням підстави внесення відомостей про батька дитини до актового запису про народження дитини відповідно до абзацу першого частини першої статті 135 Сімейного кодексу України, або документ про народження, виданий компетентним органом іноземної держави, в якому відсутні відомості про батька, за умови його легалізації в установленому законодавством порядку;

(підпункт 2 пункту 35 у редакції постанов

Кабінету Міністрів України від 30.09.2009 р. N 1026,
від 16.11.2011 р. N 1167)

3) копія свідоцтва про народження дитини;

4) довідка про проживання дитини з матір'ю, видана за місцем проживання сім'ї. У разі неможливості одержати таку довідку допомога призначається на підставі акта обстеження сім'ї за місцем проживання, проведеного центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, із зазначенням факту проживання дитини з матір'ю. У разі, коли дитина навчається за межами населеного пункту, в якому проживає мати, і не перебуває на повному державному утриманні, замість довідки про проживання дитини з матір'ю подається довідка з місця проживання матері та довідка з місця проживання (навчання) дитини.

(підпункт 4 пункту 35 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950,
від 30.10.2014 р. N 623)

Усиновлювачі подають також копію рішення про усиновлення.

Мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію, подають копію свідоцтва про смерть одного з подружжя та довідку про те, що вони не одержують на дітей зазначені пенсії.

(абзац сьомий пункту 35 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 16.11.2011 р. N 1167)

Абзац восьмий пункту 35 виключено

(пункт 35 доповнено новим абзацом восьмим згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,
у зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим,

абзац восьмий пункту 35 виключено згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 р. N 1167)

Якщо одинока мати народила дитину за межами України і не може подати документ, який підтверджує той факт, що вона є одинокою матір'ю, рішення про призначення їй допомоги на дитину приймається органом соціального захисту населення на підставі обстеження матеріально-побутових умов сім'ї, проведеного центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді із зазначенням інформації про факт проживання дитини з матір'ю, і документа про народження дитини, легалізованого в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

(пункт 35 доповнено абзацом згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950,

абзац дев'ятий пункту 35 із змінами, внесеними згідно з

постановами Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,

від 01.08.2006 р. N 1060,

від 30.10.2014 р. N 623)

Якщо діти навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I - IV рівня акредитації, виплата допомоги на дітей одиноким матерям продовжується на підставі довідки навчального закладу - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років.

(пункт 35 доповнено абзацом згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 01.08.2006 р. N 1060,

абзац десятий пункту 35 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 р. N 1167)

36. Допомога на дітей одиноким матерям призначається з місяця, в якому було подано заяву з усіма необхідними документами, та виплачується щомісяця по місяць досягнення дитиною 18-річного віку (якщо діти навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I - IV рівня акредитації, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років) включно.

Виплата допомоги в розмірі, що перевищує мінімальний, здійснюється протягом шести календарних місяців. Якщо особа, якій призначена допомога, після закінчення зазначеного строку не підтвердила право на призначення допомоги у розмірі, що перевищує мінімальний, допомога виплачується у мініальному розмірі.

Виплата допомоги на дітей одиноким матерям (батькам) припиняється у разі:

позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;

позбавлення волі отримувача допомоги за вироком суду;

скасування рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним;

реєстрації дитиною шлюбу до досягнення нею 18-річного віку;

надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності у випадках, передбачених законом;

смерті дитини;

смерті отримувача допомоги.

Виплата допомоги на дітей одиноким матерям (батькам) зупиняється у разі:

тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання;

відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;

тимчасового працевлаштування дитини.

У разі припинення дії обставин, передбачених абзацами четвертим - десятим і дванадцятим - чотирнадцятим цього пункту, виплата допомоги поновлюється за письмовою заявою отримувача

допомоги до органу, який призначає допомогу, з місяця, що настає за місяцем, в якому припинилася дія зазначених обставин.

Виплата допомоги припиняється або зупиняється на підставі поданих обґрунтованих пропозицій органу опіки та піклування за поданням центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді до органу соціального захисту населення з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли зазначені обставини, за рішенням органу, який призначив допомогу.

(абзац шістнадцятий пункту 36 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.10.2014 р. N 623)

(пункт 36 із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 01.02.2006 р. N 87,

від 01.08.2006 р. N 1060 ,

від 22.02.2008 р. N 57,

від 30.09.2009 р. N 1026,

у редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 16.11.2011 р. N 1167)

37. Допомога на дітей одиницям матерям призначається органами соціального захисту населення за місцем їх проживання. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про недержання зазначеної допомоги в органі соціального захисту населення за місцем реєстрації.

38. Покриття витрат на виплату допомоги на дітей одиницям матерям здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

(розділ 7 із змінами внесеними постановами

Кабінету Міністрів України від 16.03.2002 р. N 343,

від 16.09.2002 р. N 1391,

в редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951)

Розділ "Порядок розрахунку середньомісячного сукупного доходу" виключено

(згідно з постановою Кабінету Міністрів

України від 25.12.2002 р. N 1951)

Допомога при усиновленні дитини

39. Допомога при усиновленні дитини призначається усиновлювачу, який є громадянином України, постійно проживає на її території та усиновив дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування (якщо усиновлювачами є подружжя - одному з них на їх розсуд).

40. Для призначення допомоги при усиновленні дитини органів соціального захисту населення за умови пред'явлення паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, подаються такі документи:

1) заява усиновлювача (якщо усиновлювачами є подружжя - одного з них), що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) копія свідоцтва про народження дитини, виданого державним органом реєстрації актів цивільного стану після внесення змін до актового запису про народження дитини на підставі рішення суду про усиновлення дитини;

3) копія рішення суду про усиновлення дитини.

У разі смерті дитини до прийняття рішення про призначення допомоги при усиновленні дитини така допомога не виплачується.

41. Допомога при усиновленні дитини призначається за умови, що звернення за її призначенням надійшло не пізніше 12 календарних місяців з дня набрання законної сили рішенням про усиновлення дитини.

42. Допомога при усиновленні дитини призначається особам, які усиновили дитину після 1 січня 2009 року, незалежно від одержання на дитину інших видів допомоги.

Допомога при усиновленні дитини призначається на кожную дитину у розмірі та в порядку, що встановлені для виплати допомоги при народженні дитини, на дату набрання законної сили рішенням про усиновлення.

(абзац другий пункту 42 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.06.2014 р. N 208)

Виплата допомоги при усиновленні дитини припиняється у разі:

позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;

нецільового використання коштів і незабезпечення отримувачем допомоги належних умов для повноцінного утримання та виховання дитини;

відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;

смерті дитини або отримувача допомоги;

перебування отримувача допомоги у місцях позбавлення волі за рішенням суду;

скасування рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним;

тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання.

Виплата допомоги при усиновленні дитини припиняється за рішенням органу, який призначив допомогу, прийнятим на підставі пропозицій служби у справах дітей, а у разі смерті дитини - повідомлення державного органу реєстрації актів цивільного стану з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли зазначені обставини.

Служби у справах дітей подають протягом 10 днів після настання обставин, передбачених абзацами четвертим - десятим цього пункту, органами соціального захисту населення пропозиції щодо припинення виплати допомоги при усиновленні дитини.

Державні органи реєстрації актів цивільного стану подають протягом 10 днів після реєстрації смерті дитини органам соціального захисту населення відповідні відомості.

Виплата допомоги при усиновленні дитини поновлюється у разі, коли передбачені абзацами четвертим - десятим цього пункту підстави змінилися та особа, що фактично здійснює догляд за дитиною (якщо усиновлювачами є подружжя), звернулася про поновлення виплати допомоги при усиновленні дитини протягом шести місяців після припинення її виплати.

Контроль за цільовим використанням допомоги при усиновленні дитини здійснюється службами у справах дітей.

(абзац п'ятнадцятий пункту 42 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.10.2014 р. N 623)

42 1. Допомога при усиновленні дитини призначається і виплачується усиновлювачу органами соціального захисту населення за місцем його реєстрації. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про неодержання зазначеної допомоги в органах соціального захисту населення за місцем реєстрації.

42 2. Покриття витрат на виплату допомоги при усиновленні дитини здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

(Порядок доповнено розділом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.02.2009 р. N 59)

Строк розгляду документів для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми

43. Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, подаються особою, яка претендує на призначення допомоги, особисто.

За наявності письмової заяви особи, яка претендує на призначення зазначеної допомоги, але за станом здоров'я або з інших поважних причин (догляд за інвалідом I групи, дитиною-інвалідом віком до 16 років тощо) не може особисто зібрати необхідні документи, збір зазначених документів покладається на органи, що призначають допомогу.

У сільській місцевості прийняття заяв з необхідними документами для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми і передачу їх відповідним органам соціального захисту населення здійснюють особи, уповноважені виконавчими комітетами сільських і селищних рад.

(пункт 43 доповнено новим абзацом третім згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 24.02.2003 р. N 253, у зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим)

Працівники дипломатичної служби та члени їх сімей, які перебувають у довготерміновому відрядженні, особисто подають письмову заяву та необхідні документи для призначення допомоги при народженні дитини, які надсилаються до органу соціального захисту населення за місцем реєстрації заявників.

(пункт 43 доповнено новим абзацом четвертим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2009 р. N 1026, у зв'язку з цим абзаци четвертий і п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим і шостим, абзац четвертий пункту 43 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 р. N 355)

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, розглядаються органом, що призначає і виплачує державну допомогу, протягом десяти днів з дня подання заяви.

Про призначення державної допомоги сім'ям з дітьми чи про відмову в її призначенні із зазначенням причини відмови та порядку оскарження цього рішення орган, що призначає і виплачує зазначену допомогу, видає чи надсилає заявникові письмове повідомлення протягом п'яти днів після прийняття відповідного рішення.

44. У разі коли до заяви не додані всі необхідні документи, орган соціального захисту населення повідомляє заявника, які документи мають бути подані додатково. Якщо вони будуть подані не пізніше ніж протягом одного місяця з дня одержання зазначеного повідомлення, днем (місяцем) звернення за призначенням допомоги вважається день (місяць) прийняття або відправлення заяви.

(пункт 44 із змінами, внесеними згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 24.02.2003 р. N 253)

45. Орган, що призначає і виплачує державну допомогу сім'ям з дітьми, повинен давати роз'яснення з питань її призначення і виплати та надавати заявнику допомогу в одержанні необхідних документів.

46. Особи, яким виплачується державна допомога сім'ям з дітьми, у разі виникнення обставин, які призводять до припинення виплати допомоги, зобов'язані у десятиденний строк повідомити про це органи соціального захисту населення.

Виплата допомоги припиняється за рішенням органу, що призначає та виплачує цю допомогу, з місяця, що настає після місяця, у якому виникли такі обставини.

(пункт 46 в редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 17.12.2003 р. N 1950)

47. На кожного одержувача державної допомоги сім'ям з дітьми органом соціального захисту населення ведеться особова справа, в якій зберігаються документи, на підставі яких призначена допомога, а також розрахунки її розміру.

Відповідальність за подання неправдивих відомостей для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми

48. Органи, що призначають і виплачують державну допомогу сім'ям з дітьми, мають право у разі потреби перевіряти обґрунтованість видачі та достовірність документів, поданих для призначення допомоги.

Підприємства, установи та організації несуть відповідальність за шкоду, заподіяну сім'ям з дітьми або державі внаслідок несвоєчасної видачі документів або видачі неправдивих даних, і відшкодовують її в установленому законом порядку.

49. Особи, яким виплачується державна допомога сім'ям з дітьми, зобов'язані повідомляти органи, що призначають і виплачують зазначену допомогу, про зміну всіх обставин, які впливають на виплату державної допомоги (зміни у складі сім'ї, перевищення середньомісячного сукупного доходу сім'ї тощо).

Суми державної допомоги сім'ям з дітьми, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку громадян (у результаті подання документів із свідомо неправдивими відомостями, неподання відомостей про зміни у складі сім'ї, приховування обставин, які впливають на призначення і виплату державної допомоги тощо), стягуються згідно із законом.

Відрахування на підставі рішень відповідних органів провадиться у розмірі не більш як 20 відсотків суми виплачуваної допомоги.

Органи, що призначають і виплачують державну допомогу сім'ям з дітьми, мають право перевіряти матеріальне становище сімей з дітьми.

50. Рішення органу, що призначає і виплачує державну допомогу сім'ям з дітьми, може бути оскаржено у порядку їх підлеглості у вищестоящі органи або у судовому порядку.

51. Посадові особи органів, що призначають і виплачують державну допомогу сім'ям з дітьми, винні у порушенні законодавства про державну допомогу сім'ям з дітьми, несуть відповідальність згідно із законом.

Виплата державної допомоги сім'ям з дітьми

52. Державна допомога сім'ям з дітьми виплачується щомісяця за вибором матері (батька, опікуна, піклувальника чи усиновлювача), якій призначена допомога, Українським державним підприємством поштового зв'язку "Укрпошта" за місцем її проживання або через уповноважені банки, визначені в установленому законодавством порядку.

(пункт 52 в редакції постанов Кабінету

Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,

від 18.02.2009 р. N 98)

53. Перерахування коштів Українському державному підприємству поштового зв'язку "Укрпошта" та уповноваженим банкам для забезпечення виплати державної допомоги сім'ям з дітьми здійснюється органами соціального захисту населення.

(пункт 53 із змінами, внесеними згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 18.02.2009 р. N 98)

54. У разі зміни місця проживання одержувача державної допомоги сім'ям з дітьми виплата її продовжується органом соціального захисту населення за новим місцем проживання або відбування покарання з місяця звернення.

(пункт 54 із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951,

від 01.04.2013 р. N 256,

від 04.06.2015 р. N 355)

55. Допомога, яка не отримана вчасно внаслідок невиконання її отримувачами умов, визначених цим Порядком, виплачується за минулий з моменту призначення час, але не більш як за шість місяців з місяця звернення за її одержанням, крім випадків, визначених у абзаці десятому пункту 35 цього Порядку.

(абзац перший пункту 55 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951,

в редакції постанови Кабінету

Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,

із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 11.07.2007 р. N 900,

від 04.06.2015 р. N 355)

Призначені, але своєчасно не одержані суми державної допомоги сім'ям з дітьми з вини органу, що призначає або виплачує зазначену допомогу, виплачуються протягом будь-якого часу без обмежень. При цьому виплата здійснюється виходячи з розміру прожиткового мінімуму, встановленого на день її призначення.

(абзац другий пункту 55 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315)

56. Призначені суми допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами при народженні дитини, на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, допомоги при усиновленні дитини, на дітей самотнім матерям, недоодержані у зв'язку із смертю одержувача, виплачуються членам сім'ї померлого, які

проживали разом з ним на день його смерті, або опікуну (піклувальнику). Зазначені суми виплачуються, якщо звернення за ними надійшло не пізніше ніж протягом трьох місяців після смерті одержувача.

(пункт 56 із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 р. N 1951,

від 17.12.2003 р. N 1950,

від 30.09.2009 р. N 1026,

від 04.06.2015 р. N 355)

57. У разі затвердження нового розміру прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку розмір допомоги по вагітності і пологах, допомоги на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням та допомоги на дітей одиноким матерям перераховуються без звернення осіб, яким вони призначені, з місяця набрання чинності актом законодавства, що встановлює новий прожитковий мінімум.

(Порядок доповнено пунктом 57 згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. N 493,

пункт 57 із змінами, внесеними згідно з постановами

Кабінету Міністрів України від 21.04.2005 р. N 315,

від 04.06.2015 р. N 355)
